

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

27 päivänä maaliskuuta 2019*

Muutoksenhaku – Tuet – Kiinasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonti – Lopullinen tasoitustulli – Asetus (EY) N:o 597/2009

Asiassa C-237/17 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 8.5.2017,

Canadian Solar Emea GmbH, kotipaikka München (Saksa),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., kotipaikka Changshu (Kiina),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., kotipaikka Luoyang (Kiina),

Csi Cells Co. Ltd, kotipaikka Suzhou (Kiina), ja

Csi Solar Power Group Co. Ltd, aiemmin Csi Solar Power (China) Inc., kotipaikka Suzhou,

edustajinaan J. Bourgeois ja A. Willems, avocats, sekä S. De Knop ja M. Meulenbelt, advocaten,

valittajina,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään H. Marcos Fraile, jota avustaa N. Tuominen, avocatä,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, sekä

Euroopan komissio, asiamiehinään T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland ja N. Kuplewatzky,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: seitsemännen jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz, joka hoitaa neljännen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit K. Jürimäe, C. Lycourgos (esittelevä tuomari), E. Juhász ja C. Vajda,

julkisasiamies: E. Tanchev,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Valituksellaan Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd ja Csi Solar Power Group Co. Ltd, aiemmin Csi Solar Power (China) Inc. (jäljempänä Csi Solar Power), vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 28.2.2017 antaman tuomion JingAo Solar ym. v. neuvosto (T-158/14, T-161/14 ja T-163/14, ei julkaistu, EU:T:2017:126; jäljempänä valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi mainitulla tuomiolla niiden nostaman kanteen, jossa vaadittiin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta 2.12.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013 (EUVL 2013, L 325, s. 66; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamista siltä osin kuin sitä sovelletaan valittajiin.
- 2 Euroopan komissio vaatii liitännäisvalituksessaan valituksenalaisen tuomion kumoamista siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt sen tekemän oikeudenkäyntiväitteen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11.6.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 (EUVL 2009, L 188, s. 93; jäljempänä perusasetus) 15 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos tosiasioiden perusteella lopullisesti todetaan, että tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavaa tukea ja siitä aiheutunutta vahinkoa esiintyy, ja jos yhteisön etu vaatii toimintaa 31 artiklan mukaisesti, [Euroopan unionin] neuvosto ottaa käyttöön lopullisen tasoitustullin komission ehdotuksesta, jonka se tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa.

Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päätä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen.

– –”

- 4 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa otetaan käyttöön 6,4 prosentin suuruinen tasoitustulli, jota sovelletaan valittajien kaltaisiin kiinalaisiin yhtiöihin, jotka eivät ole osallistuneet otokseen mutta jotka ovat toimineet yhteistyössä tutkimuksessa ja joiden nimet on lueteltu tämän asetuksen liitteessä.
- 5 Edellä mainitun asetuksen 2 artiklassa säädetään pääasiallisesti, että vapaaseen liikkeeseen luovutetut tuontitavarat, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 8541 40 90 (Taric-koodit 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 ja 8541 40 90 39) ja jotka on laskuttanut sellainen yritys, jonka sitoumuksen komissio on hyväksynyt ja jonka nimi mainitaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevissa polkumyynnin ja tukien vastaisissa menettelyissä tarjotun sitoumuksen hyväksymisen vahvistamisesta lopullisten toimenpiteiden

soveltamiskauden ajaksi 4.12.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/707/EU (EUVL 2013, L 325, s. 214), liitteessä, vapautetaan tiettyjen edellytysten täytyessä tämän asetuksen 1 artiklassa vahvistetusta tasoitustullista.

Asian tausta

- 6 Valittajat kuuluvat Canadian Solar -konserniin. Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. ja Csi Solar Power ovat kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja kennojen vientiä harjoittavia tuottajia. Canadian Solar Emea esitetään unioniin sijoittautuneeksi niihin sidoksissa olevaksi tuojaksi.
- 7 Komissio julkaisi 6.9.2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2012, C 269, s. 5).
- 8 Komissio julkaisi rinnakkain sen kanssa 8.11.2012 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL 2012, C 340, s. 13).
- 9 Canadian Solar -konserni teki yhteistyötä kyseisessä menettelyssä.
- 10 Valittajat pyysivät 23.11.2012, että ne valitaan perusasetuksen 27 artiklassa säädettyyn otokseen. Tätä pyyntöä ei kuitenkaan hyväksytty.
- 11 Komissio antoi 1.3.2013 asetuksen (EU) N:o 182/2013 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL 2013, L 61, s. 2).
- 12 Komissio antoi 4.6.2013 asetuksen (EU) N:o 513/2013 väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuonnissa ja asetuksen (EU) N:o 182/2013 muuttamisesta (EUVL 2013, L 152, s. 5).
- 13 Komissio antoi 2.8.2013 päätöksen 2013/423/EU Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä (EUVL 2013, L 209, s. 26); sitoumuksen oli tarjonnut ryhmä yhteistyötä tehneitä kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka luetellaan kyseisen päätöksen liitteessä ja joihin kuuluivat Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. ja Csi Solar Power, yhdessä Kiinan koneiden ja elektroniikan tuonti- ja vientikauppakamarin (jäljempänä CCCME) kanssa.
- 14 Päätöksen 2013/423 huomioimiseksi komissio antoi samana päivänä asetuksen (EU) N:o 748/2013 asetuksen N:o 513/2013 muuttamisesta (EUVL 2013, L 209, s. 1). Tiettyjen edellytysten täytyessä asetuksen N:o 513/2013, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 748/2013, 6 artiklassa säädetään muun muassa, että tietyt tässä asetuksessa määritellyt, vapaaseen liikkeeseen luovutetut tuontitavarat, jotka on laskuttanut sellainen yritys, jonka sitoumuksen komissio on hyväksynyt ja jonka nimi mainitaan päätöksen 2013/423 liitteessä, vapautetaan tämän asetuksen 1 artiklassa vahvistetusta väliaikaisesta polkumyynnitullista.

- 15 Komissio ilmoitti 27.8.2013 keskeiset tosiseikat ja näkökohdat, joiden perusteella se aikoi ehdottaa polkumyynnitullien käyttöönottamista Kiinasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen moduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonnissa.
- 16 Polkumyynnin vastaista menettelyä ja tukien vastaista menettelyä koskevien lopullisten päätelmien tiedoksi antamisen jälkeen vientiä harjoittavat tuottajat yhdessä CCCME:n kanssa toimittivat ilmoituksen alkuperäisen sitoumustarjouksensa muuttamiseksi. Komissio hyväksyi sitoumuksen ehdot, jotta myös tuetun tuonnin vahingolliset vaikutukset saadaan poistetuksi. Lisäksi jotkut muut vientiä harjoittavat tuottajat pyysivät saada osallistua sitoumukseen.
- 17 Neuvosto antoi 2.12.2013 riidanalaisen asetuksen. Neuvosto antoi samana päivänä myös täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL 2013, L 325, s. 1).
- 18 Komissio antoi 4.12.2013 täytäntöönpanopäätöksen 2013/707, jossa se hyväksyi sen liitteessä lueteltujen vientiä harjoittavien tuottajien yhdessä CCCME:n kanssa tarjoaman muutetun sitoumuksen Kiinasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä ja tukien vastaisessa menettelyssä lopullisten toimenpiteiden soveltamiskauden ajaksi.
- 19 Sen jälkeen kun valituksenalaiseen tuomioon johtaneessa tapauksessa oli jätetty kumoamiskanne, komissio antoi 4.6.2015 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/866 täytäntöönpanopäätöksen 2013/707 nojalla hyväksytyyn sitoumuksen peruuttamisesta kolmen vientiä harjoittavan tuottajan osalta (EUVL 2015, L 139, s. 30). Täytäntöönpanoasetuksen 1 artiklan nojalla sitoumuksen hyväksyntä peruutettiin muun muassa Canadian Solar Manufacturingin (Changshu), Canadian Solar Manufacturingin (Luoyang), Csi Cells Co:n ja Csi Solar Powerin osalta. Kyseinen täytäntöönpanoasetus tuli voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se oli julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, eli 6.6.2015.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 20 Valittajat vetosivat kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koski perusasetuksen 10 artiklan 12 ja 13 kohdan rikkomista, toinen kyseisen asetuksen 1 ja 27 artiklan rikkomista ja kolmas kyseisen asetuksen 2 artiklan c alakohdan rikkomista.
- 21 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi aluksi neuvoston ja komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen ja katsoi muun muassa, että sitoumustarjouksen hyväksyminen ei vaikuta sellaisen kanteen tutkittavaksi ottamiseen, joka on nostettu toimesta, jolla tasoitustulli otettiin käyttöön, eikä kyseisen kanteen tueksi esitettyjen kanneperusteiden arviointiin ja että valittajilla oli edelleen intressi riidanalaisen asetuksen kumoamiseen.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli seuraavaksi valittajien kanteensa tueksi esittämät perusteet. Unionin yleinen tuomioistuin jätti kaksi ensimmäistä kanneperustetta tutkimatta ja hylkäsi kolmannen perusteen perusteettomana. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän takia kanteen kokonaisuudessaan.

Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

- 23 Valittajat vaativat valituksessaan, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn vaatimuksen ja kumoaa riidanalaisen asetuksen valittajia koskevilta osin
 - velvoittaa ensimmäisessä oikeusasteessa vastaajana olleen korvaamaan valittajille sekä ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet että muutoksenhaussa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan kummassakin oikeusasteessa
 - velvoittaa muutoksenhakumenettelyn muut osapuolet vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, tai toissijaisesti
 - kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi
 - määrää, että ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista ja muutoksenhaussa aiheutuvista oikeudenkäyntikuluista päätetään, kun unionin yleinen tuomioistuin on antanut lopullisen ratkaisunsa, ja
 - velvoittaa muutoksenhakumenettelyn muut osapuolet vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 24 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
 - velvoittaa valittajat korvaamaan valituksesta ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 25 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
 - velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 26 Liitännäisvalituksessaan komissio, jota neuvosto tukee, vaatii, että unionin tuomioistuin:
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on jätettävä tutkimatta, tai
 - toissijaisesti toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostetulta kanteelta puuttuu kohde, tai
 - ainakin toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on perusteeton, ja toteaa virheelliseksi tulkinnan, jonka unionin yleinen tuomioistuin teki perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitettusta syy-yhteydestä ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kolmannen kanneperusteen yhteydessä, ja
 - velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 27 Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin
- hylkää liitännäisvalituksen kokonaisuudessaan

- velvoittaa komission korvaamaan valittajien sekä ensimmäisessä oikeusasteessa nostetusta kanteesta aiheutuneet että liitännäisvalituksesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan omista sekä ensimmäisessä oikeusasteessa nostetusta kanteesta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan että liitännäisvalituksesta aiheutuvista oikeudenkäyntikuluistaan ja
- velvoittaa neuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Liitännäisvalitus

- 28 Komission tekemällä liitännäisvalituksella pyritään ensisijaisesti riitauttamaan ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottaminen, jota koskeva kysymys edeltää päävalituksessa esitettyjä asiakysymyksiä. Sitä on näin ollen tarkasteltava ensin.
- 29 Liitännäisvalituksensa tueksi komissio, jota neuvosto tukee, esittää kaksi perustetta. Ensimmäinen peruste, johon vedotaan ensisijaisesti, perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että riidanalaisella asetuksella itsellään saattoi olla oikeudellisia seurauksia kantajille. Toinen peruste, joka on esitetty toissijaisesti, perustuu perustelujen puuttumiseen ja oikeudelliseen virheeseen, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kantajilla oli edelleen intressi riidanalaisen asetuksen kumoamiseen valituksenalaisen tuomion julistamispäivänä.

Liitännäisvalituksen ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 30 Liitännäisvalituksen ensimmäinen valitusperuste, joka esitetään ensisijaisesti, on jaettu kahteen osaan.
- 31 Kyseisen perusteen ensimmäisessä osassa, joka koskee valituksenalaisen tuomion 38–44 kohtaa, komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei perustellut riittävästi päätelmänsä, jonka mukaan riidanalainen asetus – eikä täytäntöönpanopäätös 2013/707 – vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan, ja että on joka tapauksessa niin, että tämän päätelmän tehdessään unionin yleinen tuomioistuin loukkasi toimielinten välistä tasapainoa koskevaa unionin oikeuden yleistä periaatetta ja rikkoi perusasetuksen 13 ja 14 artiklaa.
- 32 Komissio katsoo ensiksi, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmässä, jonka mukaan vaatimus riidanalaisen asetuksen kumoamisesta on asianmukainen tapa tukien, vahingon ja syy-yhteyden olemassaoloa koskevien päätelmien riitauttamiseksi, jätetään kokonaan huomiotta se tosiseikka, että valittajien oli riitautettava täytäntöönpanopäätös 2013/707, jos niiden tavoitteena oli tällaisten päätelmien riitauttaminen. Unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnit tukevat komission mukaan kuitenkin yksinomaan päätelmää, jonka mukaan kanne voidaan nostaa joko riidanalaisesta asetuksesta tai täytäntöönpanopäätöksestä 2013/707. Tämän johdosta perustelut ovat puutteelliset, koska valituksenalaisesta tuomiosta on mahdotonta päätellä syytä, jonka vuoksi riidanalainen asetus eikä täytäntöönpanopäätös 2013/707, josta todellisuudessa seuraa oikeuksia ja/tai velvollisuuksia asianomaiselle tuojalle, on väistämättä tai jopa tavallisesti toimi, joka on riitautettava.
- 33 Kun unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kanne on nostettava riidanalaisesta asetuksesta eikä täytäntöönpanopäätöksestä 2013/707, se loukkasi komission mukaan toiseksi toimielinten välisen tasapainon yleistä periaatetta sekä neuvoston ja komission välistä toimivallan jakoa, sellaisena kuin se vahvistetaan perusasetuksen 13 ja 14 artiklassa. Unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä merkitsee nimittäin sitä, että täytäntöönpanopäätös ei itsessään riitä, vaan se on validoitava itsenäisillä oikeuksilla ja velvollisuuksilla, jotka neuvosto riidanalaisen asetuksen antamisella luo.

- 34 Komissio toteaa lisäksi, että näitä oikeudellisia virheitä ei voida korjata valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa tehdyllä päätelmällä, jonka mukaan unionin tuomioistuimet ovat ”implisiittisesti mutta väistämättä vahvistaneet”, että kanteet, jotka asianomaiset osapuolet, joiden sitoumus on hyväksytty, ovat nostaneet asetuksista, joilla otetaan käyttöön lopullisia tulleja, on otettava tutkittavaksi. Yhtäältä kyseisessä kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä ei komission mukaan yksinkertaisesti käsitelty tällaista kysymystä ja toisaalta viimeksi mainittu oikeuskäytäntö on suoraan ristiriidassa 29.3.1979 annetun tuomion NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto (113/77, EU:C:1979:91) kanssa.
- 35 Liitännäisvalituksen ensimmäisen perusteen toisessa osassa komissio väittää, että sitoumuksen hyväksyminen on myönteinen toimi, jonka toteuttamista valittajat pyysivät ja joka ei vaikuta niiden oikeudelliseen asemaan. Unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa esittämässä päinvastaisessa päätelmässä – olettaen, että se pitää paikkansa – todetaan yksinomaan intressi vaatia täytäntöönpanopäätöksen 2013/707 eikä riidanalaisen asetuksen kumoamista. Valituksenalaisen tuomion 43 kohdassa on komission mukaan kaksi oikeudellista virhettä.
- 36 Kyseisessä 43 kohdassa ei ensinnäkään esitetä minkäänlaisia perusteluja, joissa selitettäisiin, miksi se, että komissio hyväksyy sitoumuksen, poikkeaisi komission päätöksestä, jolla sille ilmoitettu yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi, komission lausumasta, jonka mukaan sopimus ei ole SEUT 101 artiklan 1 kohdan vastainen, tai päätöksestä, jolla ilmoitettu valtiontuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi.
- 37 Komissio väittää toiseksi, että perusasetuksen 13 artiklassa ei säädetä erillisen toimen toteuttamisesta tilanteesta, jossa komissio on päättänyt tukia ja vahinkoa koskevan tutkimuksensa. Unionin yleisen tuomioistuimen tekemä päätelmä johtaisi kuitenkin siihen, että yhtiön, joka tarjoaa sitoumusta, olisi riitautettava ennakolta päätös, joka koskee sitoumuksen hyväksymistä, ennen kuin polkumyyntiä koskeva tutkimus on edes päättynyt, mikä tapahtuu vasta useita kuukausia myöhemmin.
- 38 Komissio toteaa täydellisyyden vuoksi, että valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa on kaksi oikeudellista virhettä. Yhtäältä unionin yleisen tuomioistuimen väite, jonka mukaan riidanalaisella asetuksella muutettiin valittajien oikeudellista asemaa ”niitä tuotteita koskevien tasoitustullien osalta, joita sitoumus ei kata”, perustuu komission mukaan oikeudelliseen virheeseen, joka liittyy unionin yleisen tuomioistuimen tekemään sitoumustarjousta koskevaan tulkintaan tai todisteiden vääristyneellä tavalla huomioon ottamiseen, jos kyseinen tarjous on luokiteltava ”tosiseikaksi”. Komission mukaan valittajat eivät nimittäin voineet myydä asianomaista tuotetta muutoin kuin sitoumuksen mukaisesti, kuten sitoumustarjouksen sanamuodosta selvästi ja yksiselitteisesti ilmenee. Tullit saattoivat siis liittyä yksinomaan vuotuisen tason ylittäviin tuotteisiin eivätkä ”tuotteisiin, joita sitoumus ei kata”.
- 39 Toisaalta on niin, että koska tullit, jotka koskevat ”vuotuisen tason ylittäviä tuotteita”, oli jo sisällytetty sitoumustarjoukseen, kyseessä ei siis ole riidanalaiseen asetukseen perustuva uusi tulli tai uusi velvoite.
- 40 Valittajien mukaan liitännäisvalituksen ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 41 Liitännäisvalituksen ensimmäisellä perusteella komissio väittää lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 38–44 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että riidanalaisella asetuksella itsellään saattoi olla oikeudellisia seurauksia valittajille.
- 42 Tämän perusteen ensimmäinen osa perustuu lähinnä siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei perustellut riittävästi päätelmänsä, jonka mukaan riidanalainen asetus eikä täytäntöönpanopäätös 2013/707, jolla komissio hyväksyi sen liitteessä tarkoitettujen vientiä harjoittavien tuottajien, joihin

Canadian Solar -konsernin vientiä harjoittavat tuottajat kuuluivat, tarjoaman sitoumuksen, vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan, ja siihen, että kyseisen päätelmän tehdessään unionin yleinen tuomioistuin loukkasi joka tapauksessa toimielinten välisen tasapainon periaatetta.

- 43 Aluksi on todettava, että toisin kuin komissio esittää, unionin yleinen tuomioistuin ei väitä valituksenalaisen tuomion 38–44 kohdassa, että riidanalaisen asetuksen on väistämättä tai edes tavallisesti oltava riidanalainen toimi tai että kumoamiskanne oli nostettava kyseisestä asetuksesta eikä täytäntöönpanopäätöksestä 2013/707. On näin ollen todettava, että komission argumentti perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan. Tässä tilanteessa unionin yleistä tuomioistuinta ei voida moittia siitä, ettei tämä perustellut sitä, mitä se ei väittänyt.
- 44 Toiseksi on yhtäältä todettava, että jos komission kanta hyväksyttäisiin, tämä merkitsisi sitä, että yrityksiä, joiden vähimmäistuontihintaa koskevan sitoumuksen komissio on hyväksynyt, estettäisiin nostamasta kannetta asetuksesta, jolla niille määrätään lopullinen tasoitustulli. Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa, se ja unionin tuomioistuin eivät ole jättäneet tutkimatta kyseisessä kohdassa mainituissa tuomioissaan kumoamiskannetta, jonka yritys on nostanut asetuksesta, jossa sille määrätään lopullisia polkumyyntitulleja, sen vuoksi, että komissio oli hyväksynyt kyseisen yrityksen esittämän vähimmäistuontihintaa koskevan sitoumuksen.
- 45 Toisaalta on todettava, että riidanalainen asetus vaikuttaa väistämättä valittajien oikeudelliseen asemaan, koska jos tällainen asetus kumottaisiin, sitoumustarjous olisi pätemätön. Juuri tämän unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa.
- 46 On lisäksi palautettava mieleen, että – kuten valituksenalainen tuomion 41 ja 42 kohdasta ilmenee – valittajiin sovelletaan edelleen riidanalaisessa asetuksessa määrättyjä tasoitustulleja sen 1 ja 2 artiklan mukaisesti sen tuonnin osalta, joka ylittää vähimmäistuontihintaa koskevassa sitoumuksessa vahvistetun vuotuisen tason.
- 47 Tässä asiayhteydessä komissio ei voi pätevästi väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut toimielinten välisen tasapainon periaatetta. Komission kanta, jonka mukaan valittajien oli riitautettava täytäntöönpanopäätös 2013/707, mikäli niiden tavoitteena oli riitauttaa tukien olemassaoloa koskevat päätelmät, voitaisiin päinvastoin hyväksyä vain siinä tapauksessa, että neuvoston velvollisuutena oli siitä lähtien, kun komissio oli hyväksynyt yrityksen esittämän vähimmäistuontihintaa koskevan sitoumuksen, antaa asetus, jossa otetaan käyttöön lopullisia tasoitustulleja. Neuvoston tätä koskeva toimivalta ei kuitenkaan kuulu sidotun harkintavallan piiriin, kuten ilmenee perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdasta, jonka mukaan neuvosto hyväksyy komission ehdotuksen, ellei se päättää hylätä sitä.
- 48 Tämän osalta on palautettava mieleen, että komission toiminta liittyy läheisesti neuvoston päätöksentekomenettelyyn. Kuten perusasetuksen säännöksistä ilmenee, komission velvollisuutena on tehdä tutkimuksia ja päättää niiden perusteella, että menettely lopetetaan tai että sitä päinvastoin jatketaan toteuttamalla väliaikaisia toimenpiteitä ja tekemällä neuvostolle ehdotus lopullisten toimenpiteiden toteuttamisesta. Lopullisen päätöksen tekeminen kuuluu kuitenkin neuvostolle (ks. vastaavasti tuomio 14.3.1990, Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, C-133/87 ja C-150/87, EU:C:1990:115, 8 kohta).
- 49 Liitännäisvalituksen ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä.
- 50 Ensimmäisen valitusperusteen toisesta osasta, jonka mukaan vähimmäistuontihintaa koskevan sitoumuksen hyväksyminen on valittajille myönteinen toimi, joka ei vaikuta niiden oikeudelliseen asemaan, toisin kuin valituksenalaisen tuomion 43 kohdasta ilmenee, on riittävää todeta, että tällä kysymyksellä ei ole merkitystä, koska kumoamiskanteen, jonka unionin yleinen tuomioistuin otti tutkittavaksi, kohteena oleva toimi on riidanalainen asetus eikä täytäntöönpanopäätös 2013/707, jolla komissio hyväksyi kyseisen sitoumuksen.

- 51 Valituksenalaisen tuomion 44 kohtaa komission mukaan rasittavasta kahdesta oikeudellisesta virheestä, jotka tämä toteaa mainitsevana yksinomaan täydellisyyden vuoksi, on todettava, että vaikka ne näytettäisiin toteen, niillä ei – tämän tuomion 41–48 kohdasta ilmenevä huomioden – voi olla mitään vaikutusta unionin yleisen tuomioistuimen päätelmän, jonka mukaan neuvoston ja komission esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä, koska riidanalainen asetus vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan, pätevyteen.
- 52 On lisättävä, että unionin tuomioistuin on jo katsonut, että unionin lainsäätäjä otti kyseisen asetuksen antaessaan käyttöön kaupan suojoimenpiteitä, jotka muodostavat kokonaisuuden tai ”paketin”, jolla on yhteinen päämäärä eli kyseisiä tuotteita koskevan kiinalaisen tuen unionin tuotannonalalle aiheuttaman vahingollisen vaikutuksen poistaminen ja kyseisen tuotannonalan etujen suojaaminen, ja että kyseisen asetuksen 2 artiklaa ei voida erottaa saman asetuksen muista säännöksistä (ks. vastaavasti tuomio 9.11.2017, SolarWorld v. neuvosto, C-205/16 P, EU:C:2017:840, 46 ja 57 kohta.
- 53 Tästä seuraa, että liitännäisvalituksen ensimmäinen peruste on hylättävä.

Liitännäisvalituksen toinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 54 Liitännäisvalituksen toisella perusteella, joka esitetään toissijaisesti, komissio, jota neuvosto tukee, väittää, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin olisi katsonut perustellusti valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, että riidanalaisella asetuksella muutettiin valittajien oikeudellista asemaa, koska valittajien on yksinomaan kyseisen asetuksen nojalla maksettava tulleja kyseessä olevista aurinkopaneeleista, jotka ylittävät vuotuisen määrän, unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kumoamiskanne on menettänyt tarkoituksensa päivänä, jona täytäntöönpanoasetus 2015/866, jolla valittajien tarjoaman sitoumuksen hyväksyminen peruutettiin, tuli voimaan.
- 55 Komissio toteaa, että asianomaisen tuotteen vuotuista tuontitasoa, joka vahvistetaan valittajien sitoumustarjouksen hyväksymistä koskevassa päätöksessä, ei milloinkaan saavutettu ennen täytäntöönpanoasetuksen voimaantuloa. Näin ollen vaikka valittajilla olisi ollut oikeussuojan tarve sen sitoumusehdon perusteella, joka koski tullien maksamista tuotteista, joiden tuonti ylittää kyseisen vuotuisen tason, tämä tarve olisi joka tapauksessa lakannut olemasta täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivänä, mikä olisi johtanut toteamukseen siitä, että kumoamiskanne oli kyseisenä päivänä menettänyt tarkoituksensa. Komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei tältä osin vastannut sen istunnossa unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämään argumenttiin.
- 56 Komissio lisää, että jos oletetaan, että unionin yleinen tuomioistuin vastasi kyseiseen argumenttiin valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, sen vastaus ei koske komission esittämää kysymystä. Nimittäin juuri siksi, että komissio peruutti sitoumuksen hyväksymisen valittajien osalta sen noudattamatta jättämisen jälkeen, sitoumuksen hyväksymisen oikeudelliset seuraukset eivät voineet enää merkitä sitä, että valittajilla oli oikeussuojan tarve.
- 57 Valittajat katsovat, että tämä peruste on hylättävä, koska se on käsittämätön ja joka tapauksessa tehoton.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 58 On todettava, että liitännäisvalituksen ensimmäisen perusteen hylkääminen johtaa sen toisen valitusperusteen hylkäämiseen. Ensimmäisen perusteen hylkäämiseen johtaneesta arvioinnista nimittäin ilmenee, että riidanalainen asetus vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan täytäntöönpanopäätöksen 2013/707 olemassaolosta riippumatta.

- 59 Näin ollen se, että täytäntöönpanoasetuksessa 2015/866 peruutettiin valittajien tarjoaman sitoumuksen hyväksyminen, josta kyseisessä täytäntöönpanopäätöksessä 2013/707 säädettiin, vaikka kyseisessä sitoumuksessa vahvistettua asianomaisen tuotteen vuotuista tuontitasoa ei ollut milloinkaan saavutettu, ei voi vaikuttaa millään lailla toteamukseen, jonka mukaan riidanalainen asetus vaikuttaa valittajien oikeudelliseen asemaan, minkä vuoksi ne saattoivat nostaa unionin yleisessä tuomioistuimessa kumoamiskanteen viimeksi mainitusta asetuksesta.
- 60 Liitännäisvalituksen toinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.
- 61 Komission edellä esitettyä toissijaisemminkin esittämä vaatimus, jonka mukaan ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on todettava perusteettomaksi ja unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kolmannen kanneperusteen yhteydessä perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitettu syy-yhteydestä antama tulkinta virheelliseksi, on jätettävä tutkimatta, koska tätä vaatimusta ei ole tuettu millään oikeudellisilla perusteluilla.
- 62 Edellä esitetyn perusteella liitännäisvalitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Valituksen tarkastelu

- 63 Valittajat vetoavat valituksensa tueksi yhteen ainoaan perusteeseen, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen vaatiessaan valituksenalaisen tuomion 61–71 kohdassa valittajia näyttämään, että niillä on intressi kumoamiskanteensa ensimmäisen ja toisen kanneperusteen esittämiseen, ja jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on joka tapauksessa tehnyt oikeudellisen virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, koska valittajilla oli tällainen intressi.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 64 Valittajat väittävät ensiksi, että kun unionin yleinen tuomioistuin sovelsi analogisesti unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan kunkin kantajan on osoitettava, että sillä on oikeussuojan tarve eli intressi riidanalaisen toimen kumoamiseen, mahdollisuuteen esittää irrallisia perusteita, se erehtyi oikeudellisesti neljästä syystä.
- 65 Unionin yleisen tuomioistuimen suorittama arviointi on niiden mukaan ensinnäkin vastoin unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan kantajien on osoitettava ainoastaan, että niillä on intressi riidanalaisen toimen kumoamiseen.
- 66 Unionin yleinen tuomioistuin jätti lisäksi tekemättä eron kumoamiskanteen ensimmäisen ja toisen perusteen ja niiden tilanteiden välille, joissa peruste jätetään tutkimatta, koska kantajalla ei ole asiavaltuutta sen esittämiseen. Nämä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä mainitut tilanteet koskevat yhtäältä tapausta, jossa peruste ei koske kantajaa vaan kyseessä on yleinen etu tai yleinen lainmukaisuus, ja toisaalta tapausta, jossa peruste koskee sääntöjä, joiden ei – toimielimen työjärjestyksen tavoin – ole tarkoitettu varmistavan yksilöiden suojelua. Kumoamiskanteen ensimmäinen ja toinen peruste eivät valittajien mukaan kuitenkaan liity tämäntyyppiseen tilanteeseen eikä unionin yleinen tuomioistuin väittänyt, että näin olisi.
- 67 Valittajat vetoavat toiseksi puolustautumisoikeuksiensa loukkaamiseen, koska unionin yleinen tuomioistuin esti niitä esittämästä perusteita, jotka ne katsoivat tarkoituksenmukaisiksi, Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan vastaisesti.
- 68 Valittajat katsovat kolmanneksi, että vaikka katsottaisiin, että niiden oli osoitettava, että niillä oli intressi kumoamiskanteen ensimmäisen ja toisen perusteen esittämiseen, unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä, jonka mukaan kyseiset perusteet oli jätettävä tutkimatta, loukkaa niiden

oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin, josta määrätään perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Valittajien piti nimittäin nostaa kumoamiskanne SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrättyssä määräajassa sen välttämiseksi, että niiden oikeudet vanhenevat, koska päinvastaisessa tapauksessa – 9.3.1994 annettuun tuomioon TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) perustuva oikeuskäytäntö huomioiden – ne olisivat ottaneet riskin siitä, että niiltä evätään mahdollisuus riitauttaa riidanalaisen asetuksen pätevyys jäsenvaltion tuomioistuimessa ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä.

- 69 Valittajat palauttavat tästä mieleen, että unionin yleisen tuomioistuimen mukaan niiden intressi esittää kumoamiskanteen kaksi ensimmäistä perustetta on hypoteettinen, mikä merkitsee sitä, että jos niiden intressi esittää kyseiset perusteet syntyisi SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, niitä estettäisiin saattamasta asia tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tällainen tilanne olisi sitäkin ongelmallisempi, koska yksi valittajista eli Canadian Solar Emea, tuojayhtiö, olisi milloin tahansa kyennyt riitauttamaan riidanalaisen asetuksen pätevyyden kansallisessa tuomioistuimessa, jos se ei olisi ollut sidoksissa muihin valittajiin, jotka ovat viejäyhtiöitä.
- 70 Valittajat väittävät neljänneksi, että unionin yleinen tuomioistuin loukkasi niiden oikeutta tulla kuulluksi, koska kumoamiskanteen kahden ensimmäisen perusteen tutkittavaksi ottamisesta ei keskusteltu täysimääräisesti unionin yleisessä tuomioistuimessa. Neuvosto ja komissio eivät nimittäin maininneet tätä kysymystä kirjallisessa menettelyssä eikä sitä käsitelty kattavasti istunnossa unionin yleisessä tuomioistuimessa, mikä valittajien mukaan esti niitä osoittamasta, että ne valmistavat ja vievät unioniin ja tuovat unioniin kolmannelta valtiosta peräisin olevia moduuleja, jotka on lähetetty Kiinasta, ja tuovat unioniin Kiinasta peräisin olevia moduuleja, jotka on lähetetty kolmannelta valtiosta.
- 71 Valittajat katsovat toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa katsomalla valituksenalaisen tuomion 66–70 kohdassa, ettei niillä ollut intressiä esittää kumoamiskanteen ensimmäistä ja toista perustetta.
- 72 Yhtäältä unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee niiden mukaan, että kantajilla on oikeussuojan tarve sen välttämiseksi, että toimielimet toistavat virheet, jotka perustuvat perusasetuksen säännösten virheelliseen tulkintaan, mikä valittajien mukaan tapahtui käsiteltävässä asiassa, koska komissio antoi uuden asetuksen, eli lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 18 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun ja 19 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 1.3.2017 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/366 (EUVL 2017, L 56, s. 1), jossa riidanalaisen asetuksen kestoja pidennettiin kahdeksallatoista lisäkuukaudella ja toistettiin samat virheet.
- 73 Toisaalta valittajien esittämät perusteet koskivat niiden mukaan tukien vastaisen tutkimuksen laajuutta, joka puolestaan vaikuttaa korvaavaan tukeen, vahinkoon, syy-yhteyteen ja unionin edun arviointiin, jotka saivat neuvoston antamaan riidanalaisen asetuksen.
- 74 Neuvosto ja komissio vaativat, että ensimmäinen peruste jätetään osittain tutkimatta ja katsotaan osittain perusteettomaksi ja että se katsotaan joka tapauksessa kokonaisuudessaan perusteettomaksi.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 75 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa ensinnäkin perustellusti valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin tällä henkilöllä on intressi

saada riidanalainen toimi kumotuksi. Tällainen intressi edellyttää, että riidanalaisen toimen kumoamisella voi itsessään olla oikeusvaikutuksia ja että kanne voi näin mahdollisesti tuloksellaan tuottaa kantajalle jotakin hyötyä. Kantajan on esitettävä näyttö tästä intressistä, jota arvioidaan sen päivän osalta, jolloin kanne on nostettu, ja joka muodostaa olennaisen ja ensimmäisen edellytyksen kaikille kanteille (tuomio 18.10.2018, Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 37 kohta).

- 76 Kuten myös unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 62 ja 63 kohdassa, kantajan oikeussuojan tarpeen on oltava jo syntynyt ja edelleen olemassa oleva. Se ei voi koskea tulevaa hypoteettista tilannetta. Oikeussuojan tarpeen on, kun otetaan huomioon kanteen kohde, oltava olemassa kannetta nostettaessa, tai muuten kanne jätetään tutkimatta, ja sen on oltava edelleen olemassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka sillä uhalla, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa (tuomio 17.9.2015, Mory ym. v. komissio, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56 ja 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Asiaa käsittelevä tuomioistuin voi omasta aloitteestaan menettelyn kaikissa vaiheissa ottaa huomioon sen, että asianosaisella ei ole intressiä vaatimuksensa pysyttämiseksi kannekirjelmän jättämispäivän jälkeen tapahtuneen seikan johdosta (ks. vastaavasti tuomio 18.10.2018, Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 38 kohta).
- 77 Väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin vaati virheellisesti, että valittajat näyttävät toteen intressinsä esittää kumoamiskanteensa ensimmäinen ja toinen peruste, on palautettava mieleen ensiksi, että unionin tuomioistuin on jo todennut, että kumoamisperuste on jätettävä tutkimatta oikeussuojan tarpeen puuttumisen vuoksi, vaikka se olisikin perusteltu, kun riidanalaisen toimen kumoaminen sen perusteella ei tyydyttäisi kantajaa (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2011, Evropaiki Dynamiki v. EKP, C-401/09 P, EU:C:2011:370, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 78 Unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa tekemästä virheestä on todettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä toki ilmenee, että kantajalla voi tietyissä tilanteissa säilyä intressi vaatia asian vireillä ollessa lainsäädännöllä kumotun toimen kumoamista saadakseen riidanalaisen toimen antajan tekemään jatkossa asianmukaiset muutokset ja siten estääkseen sen riskin, että lainvastaisuus, jonka väitetään rasittavan riidanalaista toimea, toistuu (tuomio 6.9.2018, Bank Mellat v. neuvosto, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 64 kohta).
- 79 Tällaisen intressin mahdollista säilymistä sen estämiseksi, että toimielimet toistavat unionin oikeuden määräyksen tai säännöksen virheelliseen tulkintaan perustuvia virheitä, ei kuitenkaan voida hyväksyä tilanteessa, jossa kantajalla ei ole koskaan ollut oikeussuojan tarvetta.
- 80 Koska valittajat eivät siis olleet osoittaneet kumoamiskanteensa nostamisajankohtana, että niillä oli intressi kahden ensimmäisen kanneperusteen esittämiseen, ja koska tämä intressi on arvioitava tämän tuomion 75 ja 76 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti sen päivän osalta, jona kanne on nostettu, ja koska se ei voi koskea tulevaa ja hypoteettista tapahtumaa, valittajat eivät voi oikeuttaa tällaista intressiä vetoamalla siihen, että asiassa on tarpeen estää se, että toimielimet toistavat unionin oikeuden määräyksen tai säännöksen virheelliseen tulkintaan perustuvia virheitä.
- 81 Väitteestä, jonka mukaan kumoamiskanteen ensimmäinen ja toinen kanneperuste on otettava tutkittavaksi siltä osin kuin ne koskevat tukien vastaisen tutkimuksen laajuutta, on todettava, että tätä väitettä ei voida hyväksyä. Se, että tällaiset perusteet koskevat asiakysymyksen osalta tämän tutkimuksen asia, kuten tukea, vahinkoa tai syy-yhteyttä, ei voi nimittäin yksinään merkitä sitä, että nämä perusteet voidaan ottaa tutkittavaksi tilanteessa, jossa valittajat eivät ole osoittaneet intressiä kyseisten perusteiden esittämiseen.
- 82 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa unionin tuomioistuimen tämän tuomion 75 ja 76 kohdassa tarkoitettuun oikeuskäytäntöön tukeutuen, että kumoamiskanteen kyseiset kaksi ensimmäistä perustetta oli jätettävä tutkimatta.

- 83 Toiseksi väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut perusoikeuskirjan 47 artiklaa, on palautettava kyseisellä artiklalla myönnetyn suojan osalta mieleen, että artiklan tarkoituksena ei ole muuttaa perussopimuksissa määrättyä tuomioistuinvalvontaa koskevaa järjestelmää eikä etenään sääntöjä, jotka koskevat unionin tuomioistuimissa suoraan nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, kuten myös ilmenee kyseiseen 47 artiklaan liittyvistä selityksistä, jotka on SEU 6 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja perusoikeuskirjan 52 artiklan 7 kohdan mukaan otettava huomioon perusoikeuskirjaa tulkittaessa (ks. vastaavasti tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 84 Näin ollen on todettava, että perusoikeuskirjan 47 artiklassa myönnetty suoja ei edellytä, että yksityinen voi varauksettomasti nostaa lainsäätämisyksityksessä hyväksytyistä unionin toimista kumoamiskanteen suoraan unionin tuomioistuimissa (ks. vastaavasti tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 105 kohta).
- 85 Tässä tilanteessa valittajat eivät voi väittää pätevästi, että kumoamisperusteen esittämistä koskevan intressin osoittamista koskevalla vaatimuksella loukataan niiden oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin, sellaisena kuin siitä määrätään perusoikeuskirjan 47 artiklassa.
- 86 Kun on lisäksi kyse väitteestä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin loukkasi perusoikeuskirjan kyseiseen artiklaan perustuvaa valittajien oikeutta tulla kuulluksi, on todettava, että valittajat eivät kiistä, että eri osapuolet keskustelivat unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa neuvoston esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä, joka koski kumoamiskanteen kahta ensimmäistä perustetta. Valittajat eivät näin ollen voi pätevästi väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei olisi sallinut niiden keskustella kaikista oikeudenkäynnin lopputuloksen kannalta ratkaisevista oikeudellisista seikoista ja esittää tarvittavaa näyttöä kantansa tueksi.
- 87 Kolmanneksi väitteestä, jonka mukaan, kun otetaan huomioon 9.3.1994 annettuun tuomioon TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) perustuva oikeuskäytäntö, unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä estäisi valittajia saattamasta asiaa tuomioistuimen käsiteltäväksi silloin, jos niiden intressi ensimmäisen ja toisen kanneperusteen esittämiseen syntyisi SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa tarkoitettujen kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, on riittävää todeta, että tällaisessa tapauksessa kyseessä oleva oikeuskäytäntö ei lähtökohtaisesti estä niitä esittämästä tällaisia perusteita kansallisessa tuomioistuimessa.
- 88 Kaikista edellä olevista seikoista seuraa, että ainoa valitusperuste ja näin ollen valitus kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 89 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.
- 90 Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 91 Koska Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. ja Csi Solar Power ovat hävinneet päävalituksensa ja koska neuvosto ja komissio ovat vaatineet näiden velvoittamista korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut, kyseiset yhtiöt on veloitettava korvaamaan mainittuun valitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.

- 92 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan myös valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan päävalitusta koskevassa menettelyssä väliintulijana ollut komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 93 Koska komissio on hävinnyt liitännäisvalituksensa ja koska Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. ja Csi Solar Power ovat vaatineet sen velvoittamista korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut, komissio on velvoitettava korvaamaan liitännäisvalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.
- 94 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan myös valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, mukaan liitännäisvalitusta koskevassa menettelyssä väliintulijana ollut neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Valitukset hylätään.**
- 2) **Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd ja Csi Solar Power Group Co. Ltd velvoitetaan korvaamaan päävalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Euroopan komissio vastaa omista päävalitukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 4) **Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan liitännäisvalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.**
- 5) **Euroopan unionin neuvosto vastaa omista liitännäisvalitukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset